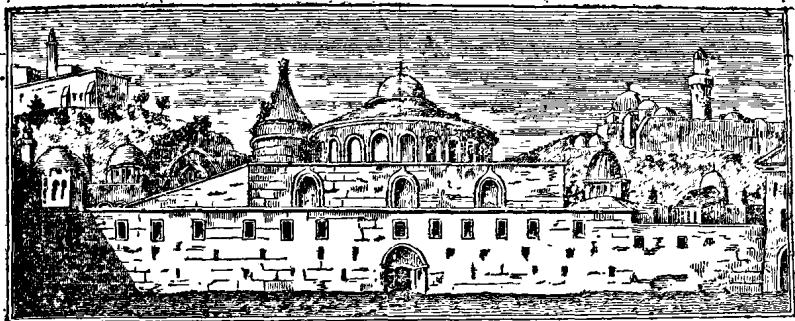

Մ Ի Փ Մ

Ա Մ Ս Ա Գ Ի Բ

ԵՐԽԻՄԻՍ ՏԱՐԻ
ԹԻՒ 3-

ՄԱՐՏ 31
1868.

ԸՅԳԵՅԻՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԴԻՏԱԿԱՆ

ԱԶԳ.

Օտտօկական տօներուն սրտաճառաւ ամսաթերթս ժամանակին չիրնալ հանել նուա համար մեր Աեծասդա տիւ ընթերցողաց ներողոյ յիշատութիւնը կը խնդրեմք :

ՅԱՌԱՅ ԸԳԻՒԴՈՒԹԻՒՆ

Կա՛ն ընդ իկ պոմք բազի նպատաւ Կիօն համար կը շարժին և կ'ընեն . « Ը Խնկը պոս քնչ բանդ Գ . և Ե՛նա աննրկուն և կ'ապօք պախ . յարգտե աշխատութեամբ կը ճգնին Գայն կատարել և ԺԺԵ հապի ըզպ այս նպատակին հա ընդ իրենց անձը զանկ . Գայն կ'ա շին

խնդեր . այս անխանձ Զանկ հետեւաւ ԺԺԵնը Ժրկութիւն և արգարեւ :

Սակայն գժաղդաբաբ տեսակ մը անձինք ալ կան , որ իրենց մարգկութիւնը կորուսած ըկ խօսքով կանչեն իրենց կեանքը . մեծամեծ բաներ կը խառանան , ամեն բանի ձեռնամուխ կ'ըլլան յանձնապատասխանութիւն . բայց առանց բան մի կատարելաւ միշտ խօսքով կը վճարեն , ժամանակին անխանկը արագ աղտոյ կը գառնան , սակայն իրենք միշտ անցուկ ջրմանի մը մէջ կը շարժին առանց անկեց դաբա կ'ըլլաւ . այն կէտին վրայ են միշտ , չորսու մ'էին իրենց մանկութեան ժամանակ . զգայական բաղձանաց լուսնի միայն իրենց երջան կութիւն կը համարին առանց մտաբերելու մարդաւ կաղաղութիւնը , այն պիտեաց համար բնական օրէնքը որ յաղիւք է ամենայն օրինաց և Գով